

XARXA

En Jesús també som fills

*Senyor, no sabem dir-te sinó «gràcies!»,
davant la claredat del teu primer signe,
el que feres a Canà, enmig d'unes noces.*

*Alhora que salvaves els nuvis d'un mal pas,
deixaves clar el sentit de la teva missió:
has vingut a fer una Aliança nova –i eterna–
amb aquesta humanitat que tu tant estimes.*

*Ens convides a deixar les piques feixugues,
—amb l'aigua estèril d'ablucions i rituals—
i a tastar el vi nou que tu ens ofereixes:
és el vi nou del teu regne –fi i abundós–;
és el vi nou amb què ens invites a celebrar
la boda de Déu amb la humanitat.*

*Una sola cosa et demanem, Senyor:
afina'ns el gust perquè mai no confonguem
l'aigua de la llei, els ritus i les aparences,
amb el Vi nou de la vida, que ens ofereixes,
un Vi que és festa i és joia.*

Un Vi que és... Tu mateix, la teva pròpia vida!

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui».

Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis gal·les. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella

aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor». Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell. [Jn 2,1-12]

Salm responsorial 95

R/ Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. **R.**

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. **R.**

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. **R.**

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Vi bo

Jesús ha estat conegut sempre com el fundador del cristianisme. Avui, però, comença a obrir-se pas una altra actitud: Jesús és de tothom, no només dels cristians. La seva vida i el seu missatge són patrimoni de la humanitat.

Ningú a Occident ha tingut un poder tan gran sobre els cors. Ningú ha expressat millor que ell les inquietuds i interrogants de l'ésser humà. Ningú ha despertat tanta esperança. Ningú ha comunicat una experiència tan sana de Déu sense projectar sobre ell ambicions, pors i fantasmes. Ningú s'ha acostat al dolor humà de manera tan profunda i entranyable. Ningú ha obert una esperança tan ferma davant el misteri de la mort i la finitud humana.

Dos mil anys ens separen de Jesús, però la seva persona i el seu missatge continuen atraient a molts. És veritat que interessa poc en alguns ambients, però també és cert que el pas del temps no ha esborrat la seva força seductora ni esmorteït el ressò de la seva paraula.

Avui, quan les ideologies i religions experimenten una crisi profunda, la figura de Jesús s'escapa de tota doctrina i transcendeix tota religió, per convidar directament als homes i les dones d'avui a una vida més digna, feliç i esperançada.

Els primers cristians van experimentar Jesús com a font de vida nova. D'ell rebien un alè diferent per viure. Sense ell, tot se'ls tornava de nou sec, estèril, apagat. L'evangelista Joan redacta l'episodi de les noces de Canà per presentar simbòlicament Jesús com portador d'un «vi bo», capaç de revifar l'esperit.

Jesús pot ser avui ferment de nova humanitat. La seva vida, el seu missatge i la seva persona conviden a inventar formes noves de vida sana. Ell pot inspirar camins més humans en una societat que cerca el benestar ofegant l'esperit i matant la compassió. Ell pot despertar el gust per una vida més humana en persones buides d'interioritat, pobres d'amor i necessitades d'esperança. [J. A. PAGOLA]

Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [06]

1900 Pensant ja en l'any 1904, el P. Joan Melé, superior de la comunitat, va presentar un expedient a l'ajuntament amb la intenció de començar unes obres de gran abast. Era el mes de maig de 1900.

Què havia de passar l'any 1904? Com molts altres catòlics del seu temps, també els Claretians el volien celebrar d'una manera sonada. La raó era ben senzilla: seria el cinquantè aniversari de la declaració del dogma de la Immaculada Concepció (1854), que va donar peu a una festa molt arrelada en el món catòlic, la festa de la Immaculada o de la Puríssima, el 8 de desembre. L'opció era clara: l'any 1904 posarien la primera pedra d'una gran església que tenien intenció de construir per dedicar-la al Cor de Maria, Patrona del Missioners Fills del Cor de Maria o Claretians.

1902 En una carta que es conserva a l'Arxiu Diocesà de Barcelona, el P. Climent Serrat, superior general de la congregació, informa al bisbe de la diòcesi, Dr. Morgades, de les activitats de la Casa Missió de Gràcia i li expressa la preocupació que la nova urbanització comportarà la desaparició de la capella pública, ja per altra banda incòmoda i massa petita per als molts fidels que hi assistien de la barriada del Camp d'En Grassot. La necessitat es feia sentir amb urgència des de principis de l'any 1901.

1903 Per una altra carta del P. Joan Melé (setembre de 1903) adreçada al nou bisbe de Barcelona, cardenal Casañas, sabem que les gestions per a l'edificació de la nova església, el Santuari del Cor de Maria, anaven endavant.

Els nostres bisbes fan la visita *al limina*

Durant tota aquesta setmana, el arquebisbe de Barcelona, card. Omella, acompanyat del bisbe auxiliar Vilanova —perquè el bisbe Vadell fa setmanes que està malalt i el bisbe Gordo té la Covid— és a Roma, amb tots els altres bisbes de València i les Illes, fent la visita «*ad limina apostolorum*». És la visita que tots els bisbes han de fer a Roma —al Papa— per expressar-li la comunió i informar sobre la situació de les seves respectives diòcesis. Se solen fer —normalment— cada cinc anys, més o menys, tot i que actualment —amb la pandèmia— s'han endarrerit molt les visites, i a diferència d'abans, ara es fan agrupats per conferències episcopals o per altres criteris. No oblidem que a l'Església hi ha actualment més de 5.000 bisbes...

Fins no fa gaires anys, la *visita al limina* era un fet que passava desapercebut per a la majoria dels cristians de les diòcesis. Avui, en canvi, gràcies a les xarxes socials es fa en constant comunicació entre els bisbes i les respectives diòcesis. Cada dia d'aquesta setmana ens han informat puntualment de les seves activitats: on han celebrat cada dia l'eucaristia (que acostuma a ser en esglésies emblemàtiques...), amb quines congregacions romanes (que venen a ser com els ministeris en un govern...) i... algunes coses que els han dit. Aquest divendres, mentre redactem aquestes línies, estan a l'espera de reunir-se amb el papa, al llarg del matí.

Confiam que a la seva tornada a les respectives diòcesis, puguin realitzar el propòsit d'aquesta trobada amb el Papa, i que també el seu desig: reafirmar-nos a tots en la fe.

Aquesta setmana ...

Dilluns, 17	20:30 - Pregarr la Paraula a CM
Dimarts, 18	Comença la Setmana de Pregària per la Unitat dels cristians 19.00 - a la Catedral de Barcelona : Acte ecumènic presidit per Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona
Dimecres, 19	09.00- 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL Arxiprestat amb CITA PRÈVIA: 933 44 16 50
Diumenge, 23	Diumenge de la Paraula de Déu
Dimarts, 25	Conversió de Sant Pau. Acaba la Setmana de Pregària

Setmana de Pregària per la Unitat dels cristians

Com cada any del 18 al 25 de gener se celebra la setmana de Pregària per la Unitat dels cristians. Aquest any, el Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians (pels catòlics) i la Comissió en Fe i Constitució del Consell Mundial d'Esglésies (pels protestants) havien confiat al Consell d'Esglésies del Pròxim Orient, amb seu a Beirut (Líban), la tasca de triar el tema de la Setmana d'Oració de 2022 i preparar un esborrany dels materials. Van triar **el tema: "Nosaltres hem vist aparèixer la seva estrella a l'Orient i venim a adorar-lo"** (Mt 2, 2). Més que mai, en aquests temps difícils, necessitem una llum que brilli en les tenebres, i aquesta llum que proclamen els cristians s'ha manifestat ja en Jesucrist.

En aquesta regió del món on els drets humans són habitualment trepitjats per interessos polítics i econòmics injustos, afectada per l'actual crisi sanitària internacional sense precedents i que sofreix per les pèrdues materials i humanes a conseqüència de la greu explosió que va devastar Beirut el 4 d'agost de 2020, el grup ecumènic local ha fet tot l'esforç necessari per a oferir a totes les Esglésies el material de reflexió i pregària en les trobades presencials i en les reunions en línia d'aquest any.

Alhora que els donem les gràcies de tot cor, preguem pel creixement de la unitat entre els cristians d'Orient Pròxim, i perquè els materials de pregària que ens han ofert, ajudin per què sigui més respectada la dignitat de la vida, la justícia i la pau per a tots els homes i dones del nostre temps i dels temps esdevenidors.

En l'**hemisferi nord** la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians se celebra tradicionalment del 18 al 25 de gener. Aquestes dates van ser proposades en 1908 per Paul Watson per a cobrir el període entre la festa de sant Pere i la de sant Pau, que tenen un profund significat. En l'**hemisferi sud**, on el mes de gener és temps de vacances, les Esglésies adopten altres dates per a celebrar la Setmana d'Oració, per exemple, entorn de la Pentecosta (suggerida pel moviment *Fe i Constitució* en 1926), que també és una data simbòlica per a la unitat de l'Església..

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: *Despatx:* Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67